

ude i Landet blevet rettet mod Protektionismen, det er en ganske overflødig Tid, der er brugt dertil. Man er saa kommet til denne Overtro, Statsministeren nævnte i sin Tale, at Statsens Indgriben kan bedre Forholdet; det kan man jo diskutere meget om, men en Overtro, som er stærkere end nogen anden Overtro, har Regeringen hyldet, og det er den, at naar den lader være med Statsindgriben, er der fri Konkurrence. Det er ganske klart, at Ministeriet stadig vil hylle sig ind i den Idé, at naar Staten ikke griber ind, er der fri Konkurrence. Regeringens Stilling til Trustlovgivningen viser det. Regeringen har ikke i Sinde at fremsætte Forslag til en Trustlov, fordi der ingen Grund er til at gøre det, den frie Konkurrence virker. Men selv om der ikke var Grund til at røre ved en Trustlovgivning, er det dog en Overtro, at der er fri Konkurrence, fordi Staten ikke griber ind. Thi der er noget her i Landet, som hedder Banker, og jeg gad vide, om man ikke er nogenlunde klar over, at Bankverdenen er et sammensluttet Hele, der arbejder godt sammen, og jeg gad vide, om ikke man er klar over, at det skyldes vore Banker og deres Kreditgivning, naar den frie Konkurrence ikke har faaet Lov til at udvikle sig, naar det Prisfald, Statsministeren har ønsket saa stærkt, helt igennem gaar saa ganske langsomt. Bankernes Kreditgivning muliggør, at man beholder Lagrene og ikke sælger, og deres direkte Indskriden har i flere Tilfælde hindret Prisnedsættelse, fordi det kunde gaa ud over Bankerne. Her kommer jeg til et af de Punkter, som jeg synes i Virkeligheden gør den foretagne Industriundersøgelse ret værdiløs: der er slet ikke foretaget nogen alvorlig Undersøgelse af vor Kreditgivning, vi har ingen Oplysninger herom. Jeg er ganske klar over, at efter Handelsministerens Mening vilde det være at gribe ind i Privatlivets Fred, hvis man vilde vove at undersøge, hvorledes Bankerne giver Kredit, i hvilket Omfang de gør det, hvilke Hensyn der tages ved den enkelte Kreditgivning, og i hvilket Omfang Indskrænkning af Kreditten bevirker, at Priserne falder. Dette hænger sammen med, at Handelsministeren, paa hvis Side jeg fuldstændig kan stille mig med Hensyn til hans Udtalelse om, at det vilde have været rigtigt at offentliggøre alt, hvad der foreligger i Industri-Betænkningen, ikke har holdt sin Ryg stiv og ladet det offentliggøre. Sagen er den, at i det Øjeblik, vi virkelig skal til at gøre noget for vort Industri, nytter det ikke noget — det har den højberede Regering jo bebrejdet de foregaende Rege-

ringer —, at det gøres af et lukket Nævn og ikke for Dagens fulde Lys, thi saa vil vi faa Klage paa Klage, og det vil gaa mest ud over Regeringen selv. Allerede nu begynder man at høre, at der er jo givet Laan til den og den Fabrik, som ligger i den Folketingsmands Kreds. Jeg tror ikke, en saadan Udtalelse er behagelig. Jeg tror heller ikke, det er behageligt, naar man fra saadan Side hører: Den og den har faaet Laan, som skulde muliggøre ham at sætte Virksomheden i Gang, og i Stedet har han benyttet det til at afbetale udenlandsk Kredit med. Jeg mener, Folk begynder at snakke, fordi Folk ingenting ved, fordi det ikke alt sammen ligger fremme, fuldkommen offentligt. I det Øjeblik vi, forhaabentlig uden mere Diskussion, begynder at hjælpe hver enkelt Industri, haaber jeg ogsaa, at dette bliver offentligt. Det er jo dog ikke saadan, at Industriens Indehavere kommer her som Hjælpkasseansøgere, overfor hvem man skal vise Diskretion; thi det er jo ikke Industriens Indehavere, vi har at hjælpe, deri tror jeg, vi er ganske enige med Regeringen. Naar det derfor fra Industriens Side ønskes at holde Hjælpen og Understøttelsen hemmelig, bliver dette af hele den store Arbejderbefolkning og af mange andre end Arbejderbefolkningen mødt med absolut Mistænksomhed. Man spørger saa: Er det ikke rigtige Oplysninger? Er det Frygt for, at Arbejderne skal blive klare over de enkelte Industriers økonomiske Forhold og derved faa indført Bedriftsraad og faa gennemført deres Fordringer paa anden Maade end hidtil, eller hvad er det? Jeg haaber, at Regeringen, naar den fortsætter, forhaabentlig hurtigst muligt, med at hjælpe Industrien, vil gøre det fuldt offentligt, thi først da vil der være Mulighed for Kritik.

Vi er jo afskaaret fra at kritisere noget andet end de almindelige Bemærkninger, som Handelsministeren har givet i den Pjece, der er sendt os. Jeg skal indskrænke mig hertil og kun bemærke, at jeg tror, man havde ønsket nogle almindelige vejledende Bemærkninger, men i Stedet har vi faaet nogle fuldkommen vildledende Bemærkninger. Tiden tillader ikke at komme nærmere ind paa dette, men enhver, der læser Betænkningen igennem, vil være klar over, at der deri plumper ned snart et Stykke fra een Teori og snart et Stykke fra en anden Teori, en Masse Tal er smældet ud, uden at de er behandlet. Men hvad værre er, der er efter min Mening direkte gale Ting i denne Betænkning. Der er for det første Gang paa Gang hævdet, at en af Aarsagerne til Industrikrisen er den manglende Arbejds-